

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេម្ពុយរយចិត្តសិប

បន្ទាយរឹងមាំនៃព្រលឹង៖ ការយល់ដឹងអំពីការគង់លើបល្ល័ង្កកង់នៃវេទនា
និងការប្រមូលខ្លឹមសារនៃកុន្តបរិបទទំនាយ

Jeff Pippenger
2024-03-31

គន្ថលឹះកុន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណរូស្សីថាជាអំណាចដ៏លោហឥដ្ឋក្នុងផ្នែកសង្គមរាជរដ្ឋាភិបាល
ក្នុងនាមនៃឆ្នាំ 2014 គឺ «បន្ទាយមាំមួន» ដដែលជាបុរាណ ឬជាវាជានិរន្តរ៍នៃគរ។
ព្រះវិហារមនុស្សមានកុហល និងរូបកាយ។ កុហលគឺជាធម្មជាតិខ្ពស់ជាង
ហើយរូបកាយគឺជាធម្មជាតិទាបជាង។ «បុរាណវិទ្យា» ដដែលបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844 នោះ
ត្រូវបានគេបង្ហាញយករូបរាងរូស្សី ដដែលជាបុរាណរបស់យូដា។
នៃកុន្តព្រះវិហារនៃកុន្តរូស្សី មានបល្ល័ង្កករបស់សុតចេ
ដដែលជាបុរាណនៃកុន្តរូស្សី ហើយកុន្តរូស្សីគឺជាបុរាណរបស់យូដា។
ការបញ្ចូលគ្នានៃវេទនាជាមួយមនុស្សជាតិ
ដដែលតំណាងឲ្យការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយនៃប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់
ត្រូវបានកំណត់ថាជាការទទួល «ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ»។
ព្រះហឫទ័យគឺជាធម្មជាតិខ្ពស់ជាង ដូចនេះហើយ វាគឺជា «កុហល»។

នៃពេលវេលាដដែលអ្នកដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយដានីយ៍លៃ បានឃើញនិមិត្តរូបបង្កកហត្ថ
ដដែលផ្ទុកឲ្យពួកគេផ្តល់សុភមង្គលដល់ព្រះគ្រីស្ទ
នោះពួកគេបានទទួលចិត្តគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលជាអាដាមទីពីរ ហើយជាខាងវិញ្ញាណ។
នៃពេលវេលានោះ ចិត្តគំនិតសាច់ឈាមតាមអកុសលរបស់ពួកគេ
ដដែលពួកគេបានទទួលមរតកពីអាដាមទីមួយ បន្ទាប់ពីគាត់បានផ្តល់ក្រុម
ហើយបានបញ្ចូលសំដាប់នៃការបង្កើតរបស់គាត់ ត្រូវបានគេកាត់។ ចិត្តគំនិតសាច់ឈាម
ដដែលច្បាំងទាស់នឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
ដដែលពួកគេបានទទួលដោយគ្មានជម្រើសរបស់ខ្លួននៃពេលវេលាកំណើត
ត្រូវបានជំនួសដោយចិត្តគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដដែលពួកគេទទួលដោយជម្រើសរបស់ខ្លួនផ្ទាល់
ហើយដដែលស្ថាប័នបង្កគ្រប់យ៉ាងគ្រប់លក្ខខណ្ឌចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មក
ចិត្តគំនិតថ្មីរបស់ពួកគេ និងចិត្តគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាចិត្តគំនិតតម្លៃ
ហើយទាំងពីរស្ថិតនៅជាមួយគ្នានៅលើបល្ល័ង្កកកុន្តសុចរិត។ នៃកុន្តព្រះវិហារ
មានទឹកនុលដៃមួយដដែលជាទីតាំងនៃបល្ល័ង្កករបស់ព្រះ ហើយមនុស្សសល់
ដដែលត្រូវបានបង្កើតតាមរូបភាពរបស់ព្រះ មានទឹកនុលដៃជាកំលាំងមួយនៃកុន្តព្រះវិហារ
ដដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ។

ទឹកនុលដៃនោះមិនស្ថិតនៅកុន្តធម្មជាតិទាបរបស់ពួកគេទេ
ដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយនគរខាងជើង។
វាស្ថិតនៅកុន្តទឹកនុលដៃដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយនគរខាងត្បូង
ជាទឹកនុលដៃដដែលព្រះបានផ្តល់ជម្រើសដាក់ព្រះនាមរបស់ខ្លួន គឺជាលក្ខខណ្ឌរបស់ខ្លួន។
ទឹកនុលដៃនោះស្ថិតនៅកុន្តកុន្តរូស្សី ប៉ុន្តែ កុន្តនាមជាវាជានិរន្តរ៍របស់យូដា
កុន្តរូស្សីគឺជាបុរាណ ហើយកុហលនៃវាជានិរន្តរ៍គឺជាសុតចេ។

ហើយក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រមក្សានុបាទរឿងរ៉ាវនិយមជាតិជាតិ ប៉ុន្តែក្នុងចក្ខុវិស័យនេះផងដែរ វាក្សានុបាទរឿងរ៉ាវនិយមជាតិក្នុងន័យនៃព្រះនឹងដាក់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានដាក់បល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។ នគរខាងត្បូងកំណត់ឲ្យធម្មជាតិខុសរបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែវាមានបន្ទាប់បល្ល័ង្កពិសេសមួយសម្រាប់ស្ថិតចេញផងដែរ។ អ្នកស្រីវាយតម្លៃទឹកក្នុងន័យនេះថា “បន្ទាយរឹងមាំ” និព្វេលីង។ តាមនិយមន័យ បន្ទាយរឹងមាំគឺជាបន្ទាយការពារ។

«ប្រដូងទាំងមូលក្សត្របែរគល់ថ្ងាយដល់ព្រះ បរិមិត្តដូចនោះទេ សេចក្តីពិតរបស់ព្រះនឹងមិនអាចមានឥទ្ធិពលបរិសុទ្ធជាមួយលើជីវិត និងលក្ខណៈចរិតបានឡើយ។ ប៉ុន្តែ ជាការពិតគឺគួរឱ្យសោកស្តាយមួយ គឺមានមនុស្សជាច្រើនដែលអះអាងនាមព្រះគ្រីស្ទ មិនដែលមានបុគ្គលប្រដូងរបស់ខ្លួនដល់ទ្រង់ដោយភាពស្មោះត្រង់សាមញ្ញឡើយ។ ពួកគេមិនដែលមានជួបប្រទះនូវការសោកស្តាយចិត្តក្នុងការចុះចូលទាំងស្រុងចំពោះសេចក្តីទាមទាររបស់សាសនាគ្រីស្ទឡើយ ហើយផលវិបាកគឺថា អំណាចបម្រុងនៃរបស់សេចក្តីពិតមិនមាននៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេឡើយ; ឥទ្ធិពលដ៏ផ្សេងៗទៀត និងផ្ទុយនៃក្នុងរបស់សេចក្តីសុឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ មិនក្សានុបាទបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនៅក្នុងជីវិត និងលក្ខណៈចរិតឡើយ។ ប៉ុន្តែ កិច្ចការចិត្តចម្រើនច្រើនរបស់ព្រះនឹងអាចក្សានុបាទយ៉ាងជាក់លាក់បំផុត បើអ្នកគង់រាល់ទាំងឡាយមានក្សានុបាទជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ហើយកំពុងរស់នៅថ្ងៃព្រះ ដើម្បីប្រតិបត្តិការជាមួយព្រះគង់រាល់ដល់ខ្ពស់នៃរូងចង្កៀម! ព្រះគ្រីស្ទអំពាវនាវដល់មនុស្សទាំងឡាយឲ្យធ្វើការដូចដែលទ្រង់មានផ្ទុយ។ មានសេចក្តីស្រឡាញ់សក្តិកម្មមួយដែលផ្សេងៗទៀតជាង មាំមួនជាង និងមានអំណាចបង្កឧបទ្វីបជាងមុន អំពីអំណាចនៃសេចក្តីពិត ដូចដែលមានយើងនៅ ក្នុងការគោរពព្រះដោយដាក់ស្ថិតនៃរបស់អស់អ្នកដល់អះអាងថាជឿលើសេចក្តីពិត នោះ។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គគង់គ្រប់គ្រងនៅក្នុងព្រលឹង នឹងនាំឲ្យមានការ ផ្តល់បុគ្គលយ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងរបៀបដែលអ្នកបម្រើការផ្ទុយនៃការសម្រាប់ព្រលឹង របស់អ្នកដល់កំពុងវិនាស។ នៅពេលសេចក្តីពិតកាន់កាប់បន្ទាយមាំនៃព្រលឹង ព្រះគ្រីស្ទក្សានុបាទដ៏ឡើងគង់នៅលើបល្ល័ង្កក្នុងប្រដូង ហើយភូមិភាគនៃមនុស្សក៏អាចនិយាយបានថា ‘ខ្ញុំក្សានុបាទគង់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទហើយ; ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំនៅរស់; តែមិនមែនជាខ្ញុំទេ គឺព្រះគ្រីស្ទដែលមានព្រះជន្មរស់នៅក្នុងខ្ញុំ; ហើយជីវិតដែលខ្ញុំរស់នៅឡើយនេះក្នុងសាច់ឈាម ខ្ញុំរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿលើព្រះរាជបុគ្គលនៃព្រះ ជាព្រះអង្គដែលមានសុឡាញ់ខ្ញុំ ហើយមានបុគ្គលព្រះអង្គទ្រង់សម្រាប់ខ្ញុំ’» Review and Herald, October 9, 1894.»

“ព្រះបន្ទាយនៃព្រលឹង” គឺជាក្នុងន័យនៃ “ព្រះគ្រីស្ទគង់លើបល្ល័ង្ក”។ ការឡើងគង់លើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្សានុបាទសម្រេចឡើង នៅពេលដែលសាច់ឈាមក្សានុបាទគង់ ហើយសាច់ឈាម តាមនិយមន័យរបស់ប៉ូល គឺជាធម្មជាតិទាប ហើយវាគឺជានគរខាងជើង។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលពុទ្ធសាសនានៃនគរខាងជើង ឈានដល់គ្រឹះឆ្នាំ 1798 ប៉ុណ្ណោះ។ ធម្មជាតិទាប មិនអាចរួមបញ្ចូលជាមួយព្រះជាតិបានទេ; វាក្សានុបាទផ្តល់បុគ្គល ក្នុងមួយបំរើចក្ខុវិស័យ នៅការយាងមកជាលើកទីពីរ។ នគរខាងត្បូង ដែលមាន “កុហល”

ដដែលជាកុរុយប្បសាឡិម និង “កុហល” ដដែលជាទីបរិសុទ្ធ មានឈានដល់ឆ្នាំ 1844
ព្រោះវាគឺជាធម្មជាតិខ្ពស់ ដដែលអាចជូនវិស័យសកលជាសាច់ឈាម
ហើយដោយសេចក្តីជំនឿ ចូលទៅក្នុងព្រះបន្ទាយនៃទីបរិសុទ្ធបំផុត
ហើយអង្គុយលើបល្ល័ង្កជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ កន្លែងដែលការប្បប្បដ្ឋាន
និងការឡើងគង់លើបល្ល័ង្កនោះ កើតឡើង
គឺនៅក្នុងព្រះបន្ទាយនៃព្រះវិហារមនុស្ស។ ខទីដប់ នៃដំណាក់កាលដំបូង កំណត់ន័យ “កុហល”
ថាជាបន្ទាយមាំមួន ប៉ុន្តែសេចក្តីពិតនោះ
ត្រូវបានបង្កើតឡើងតែងតែដោយសាក្សីរបស់អសោយបុណ្ណោះ
ដែលទាមទារឱ្យសេចក្តីពិតទាក់ទងនឹងបន្ទាយមាំមួន (ព្រះបន្ទាយ)
ត្រូវបានយល់នៅក្នុងការអនុវត្តទាំងខាងក្រៅ និងខាងក្នុង។

«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវជាអាហារខាងវិញ្ញាណរបស់យើង។»
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាន់បឹងនៃជីវិត; អ្នកណាដែលមករកខ្ញុំ
នោះនឹងមិនឃ្លានឡើយ; ហើយអ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ
នោះនឹងមិនស្កមឡើយ»។ ពិភពលោកកំពុងរំលោភ ដោយខ្មែរសេចក្តីពិតបរិសុទ្ធ
សុទ្ធសាធ មិនលាយឡំ។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាសេចក្តីពិត។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបង្គំជាសេចក្តីពិត
ហើយមានន័យផ្សេងៗទៀតពីអ្វីដែលយើងឮនៅខាងក្រៅ
និងមានតម្លៃលើសពីប្រាសាទមាត់មាត់មិនលេចឡើយរបស់វា។
ចិត្តគំនិតដែលត្រូវបានផ្ទុកឱ្យឡើងវិញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នឹងយល់ឃើញតម្លៃនៃពាក្យទាំងនេះ។
នៅពេលក្នុងកែវរបស់យើងត្រូវបានលាបដោយថ្មនាំលាបក្នុងកែវបរិសុទ្ធ
នោះយើងនឹងអាចសម្គាល់ឃើញតម្លៃនៃសេចក្តីពិត
នោះបើត្រូវបានកប់លាក់នៅក្នុងមុខខាងក្រៅក៏ដោយ។

«សេចក្តីពិតគឺទន់ភ្លន់ បរិសុទ្ធថ្លៃអប្បបរមា និងខ្ពង់ខ្ពស់។
នៅពេលវាបង្កើតលក្ខណៈអត្តចរិត
ព្រលឹងនឹងរីកចម្រើនក្នុងមុខមាត់ទូទៅដ៏ទៃភាពរបស់វា។ រាល់ថ្ងៃ
សេចក្តីពិតត្រូវបានចូលក្នុងចិត្ត។ ដូច្នេះ
យើងបរិភោគព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ជាវិញ្ញាណ
និងជាជីវិត។
ការទទួលយកសេចក្តីពិតនឹងផ្ទុកឱ្យអ្នកទទួលបានគ្រប់គ្រងកុលាយជាតិរបស់ព្រះ
និងជាអ្នកសុទ្ធដ៏មរតកនៃស្ថានសួគ៌។
សេចក្តីពិតដែលត្រូវបានថែរក្សាទុកក្នុងចិត្ត មិនមែនជាអកុសលគ្រោះថ្នាក់ឡើយ
ប៉ុន្តែជាអំណាចដ៏មានជីវិត»។

«សេចក្តីពិត គឺបរិសុទ្ធ ហើយទេវភាព។ វាមានកម្រិត
និងឫទ្ធានុភាពលើអ្វីៗទាំងអស់
ក្នុងការបង្កើតអត្តចរិតមួយឱ្យស្រដៀងនឹងព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងវា
មានសេចក្តីអំណរពេញបរិបូណ៌។ កាលណាត្រូវបានថែរក្សាទុកនៅក្នុងចិត្ត
សេចក្តីសុខច្បាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ
ត្រូវបានដាក់មុនសេចក្តីសុខច្បាប់ចំពោះមនុស្សសាធារណៈ។ នេះហើយជាគ្រីស្ទសាសនា។
នេះហើយជាសេចក្តីសុខច្បាប់របស់ព្រះនៅក្នុងព្រលឹង។ ដូច្នេះ សេចក្តីពិតបរិសុទ្ធ
មិនលាយឡំអ្វីនោះ កាន់កាប់បន្ទាយខ្ពង់ខ្ពស់នៃជីវភាពមនុស្ស។
ពាក្យទាំងនេះបានសម្រេចថា “ខ្ញុំនឹងឱ្យចិត្តមួយដល់អ្នករាល់គ្នាផង

ហើយខ្ញុំនឹងដាក់វិញ្ញាណថ្មីមួយនៅខាងក្នុងអ្នករាល់គ្នា។”
មានភាពច្បាស់ល្អនូវមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដទៃរស់នៅ
និងផ្លូវការរៀបចំទុកឲ្យពលរដ្ឋគ្រប់រូបជីវិតនៃចេកុដីពិត»។ Review and Herald,
February 14, 1899.

និមិត្តនៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍ក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ នោះ
ចាប់ផ្តើមនៅពេលខទី ២ ហើយប្រធានាធិបតីទីប្រាំមួយ និងអ្នកមានបំផុត
លំអៀងស្របនឹងកុហល ដដែលគឺជា រុស្សី នៅក្នុងខទី ១១ ដល់ ១៥។
ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ ប្រធានាធិបតីទីប្រាំមួយ នឹងក្លាយជាទីប្រាំបី
ដដែលចេញមកពីចំណោមទាំងប្រាំពីរ ហើយគាត់នឹងសោយរាជ្យនៅពេលដែលសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋប្រទេសហេដ្ឋអាមេរិក មករួមគ្នា
ហើយបញ្ចប់ការសហយស្មន៍ដ៏មិនបរិសុទ្ធជាមួយពួកគេ នៅក្នុងខទី ១៦
គឺនៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

ទង់សញ្ញាដែលនៅពេលនោះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ និងគួរឱ្យកត់សម្គាល់
ហើយស្ថាប័នអស់រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះ ដដែលក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១០ គឺជាមុខមួយថ្មី
នៅទីបញ្ចប់នៃមុខមួយថ្មីនៃការកាន់ទុករបស់ដានីយ៉ែល ដដែលជាទីបញ្ចប់នៃបីថ្ងៃកន្លះ
នេះនៃចេកុដីស្ថាប័នដែលផ្តល់សាធារណៈរបស់សាក្សីទាំងពីរ
គឺអ្នកទាំងនោះនៅក្នុងជួរដំបូងរបស់អេសេគោល
ដដែលជាអ្វីដែលសង្កេតស្រាប់—មានសារព្យាករណ៍មួយដែលនាំអ្នកស្ថាប័នឱ្យរស់ឡើងវិញ។
ដំណើរការនោះនៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១០ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ដោយបីជំហាន។

នៅថ្ងៃទីមុនប្លែកនៃថ្ងៃមួយ កាលដែលខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់នៃទីលំនៅ គឺទីលំនៅដ៏ក្រៃលែង
នោះខ្ញុំបានលឺក្នុងកែឡើងមិល ហើយមិលចុះ
មានបុរសម្នាក់ស្រដៀងគ្នាជាមួយគ្នាជាមួយគ្នា
ចងក្រងរបស់លោកមានក្រវាត់ដោយមានលុអនឡើង។
រូបកាយរបស់លោកដូចគ្នាដូចបងប្រុស មុខរបស់លោកដូចពន្លឺផ្កាបន្ទុះ
ក្នុងកែវរបស់លោកដូចចងក្រងក្នុងដៃ ដៃ
និងជើងរបស់លោកមានពណ៌ដូចលង្ការលោង
ហើយសំឡេងពាក្យសំដីរបស់លោកដូចសំឡេងរបស់មហាជនមួយ។ ខ្ញុំ ដានីយ៉ែល
តម្រូវនាក់ឯងបានឃើញនិមិត្តនោះ
ពីព្រោះបុរសទាំងឡាយដែលនៅជាមួយខ្ញុំមិនបានឃើញនិមិត្តនោះទេ
ប៉ុន្តែការញញឹមយ៉ាងខ្ពស់មួយបានផ្តល់មកលើពួកគេ
ដល់ថ្នាក់ពួកគេរត់ចេញពីលាក់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគួរឱ្យកត់សម្គាល់ថាតម្រូវនាក់ឯង
ហើយបានឃើញនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនេះ
ហើយគ្មានកម្មវិធីនៃសំនុំក្នុងខ្ញុំទៀតឡើយ
ដូចសម្រស់របស់ខ្ញុំបានប្រែប្រួលខ្លួននៅក្នុងខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំមិនអាចរកសាកម្តងអ្វីទុកបានឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងពាក្យសំដីរបស់លោក
ហើយកាលណាខ្ញុំឮសំឡេងពាក្យសំដីរបស់លោក
នោះខ្ញុំក៏ផ្តល់ក្នុងដំណើរការដូចជាដំណើរការមុខ ហើយមុខខ្ញុំប្រែប្រួលទៅ
ហើយមិលចុះ ដោយបានប៉ះខ្ញុំ ដដែលបានលឺក្នុងខ្ញុំឲ្យស្រងូតលើដង
និងលើហត្ថដៃរបស់ខ្ញុំ។ លោកមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱ ដានីយ៉ែល អើយ
ជាមនុស្សដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់យ៉ាងខ្ពស់

ចូរយល់ពាក្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំនិយាយដល់អ្នក ហើយចូរឈរឲ្យត្រង់ឡើង
ពីព្រោះឥឡូវនេះ ខ្ញុំគួរឲ្យមានចាត់មកដល់អ្នក។
កាលណាមានព្រះបន្ទូលពាក្យនេះមកខ្ញុំរួចហើយ ខ្ញុំក៏ឈរឡើង។ បន្ទាប់មក
លោកមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ដានីយ៍លើអើយ កុំខ្លាចឡើយ
ពីព្រោះតាំងពីថ្ងៃដែលបងដល់អ្នកមានតាំងចិត្តនឹងយល់
ហើយបន្ទាប់ខ្លួននោះចំពោះព្រះនៃអ្នក ពាក្យរបស់អ្នកគួរឲ្យមានហើយ
ហើយខ្ញុំបានមកដោយព្រោះពាក្យរបស់អ្នក។
ប៉ុន្តែមើលទៅនូវគំនិតនៃគំនិតនឹងខ្ញុំអស់មកមួយថ្ងៃ តើមើលចុះ មីកលៃ
មុនាក់ក្នុងចំណោមមើលទៅនឹងខ្ញុំទាំងឡាយ មានមកជួយខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំបានស្មាននោះទើបនោះជាមួយស្មោះទាំងឡាយនៃព្រះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានមក
ដល់មុខវិញនៃអ្នកយល់នូវអ្វីដែលនឹងកើតមានដល់បុរាណរបស់អ្នកនោះថ្ងៃ
ដក់រោយ ពីព្រោះនិមិត្តនោះនៃសម្រាប់ថ្ងៃនោះទៀត។ ដានីយ៍លើ 10:4-14។

ដានីយ៍លើស្មោះនោះថ្ងៃបញ្ចប់នៃពេលមកមួយថ្ងៃនៃការកាន់ទុកខ
នោះពេលដែលគាត់យល់និមិត្តនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយគាត់ឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
និមិត្តនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលអាចមើលឃើញ ហើយគួរឲ្យមានថ្ងៃឡើង
បង្កើតការបំបែកមនុស្សជាពីរពួក ហើយដានីយ៍លើមានដក់ស្រាប់នោះលើផ្ទៃល្អ
ដុំបិតគាត់ «ស្មោះនោះក្នុងដំណើរយ៉ាងដូច្នេះ»។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះហើយ បន្ទាប់មកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគាត់ថា៖
«ឡាសារ ជាមិត្តរបស់យើង កំពុងដក់លក់ ប៉ុន្តែខ្ញុំទៅ
ដើម្បីដាស់គាត់ឲ្យភ្ញាក់ពីដំណើរ»។ នោះសិស្សរបស់ទ្រង់ទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ
បើគាត់ដក់លក់ គាត់នឹងមានសុខ»។ ប៉ុន្តែ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលអំពីសេចក្តីស្លាប់របស់គាត់ តែពួកគេនឹកស្មានថា
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីការសម្រាកក្នុងដំណើរមក។ ដូចនេះ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយច្បាស់ថា៖ «ឡាសារមានសុខលាហើយ»។
យ៉ូហាន 11:11-14។

បន្ទាប់មក ដានីយ៍លើគួរឲ្យមានការរីករាយលើពេលដែលពេលវេលាដំបូង
ដែលមានជូនដំណឹងដល់គាត់អំពីការតស៊ូនយោបាយដែលមានកើតមានឡើង
ខណៈដែលដានីយ៍លើមានសុខលា (ដក់លក់) ហើយថា ឥឡូវនេះ គាត់នឹងផុតពីការបកស្រាយអំពី
និមិត្តនៃព្រះបិតាដែលមានក្បែរដានីយ៍លើឲ្យទៅជាប្រភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក
គាត់នឹងគួរឲ្យមានពេលវេលាដំបូង ដោយព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់។

ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះមកកាន់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏បរិមុខចុះទៅដី
ហើយក្រោយជាមនុស្សស្រី។ ហើយមើលចុះ
មានមុនាក់ដែលមានរូបសណ្ឋានដូចកូនមនុស្ស មានបំបែរមាត់របស់ខ្ញុំ
រួចខ្ញុំក៏បរិមាត់និយាយ ហើយទូលដល់អ្នកដែលឈរនៅមុខខ្ញុំថា
ឱព្រះអម្ចាស់នៃទ្រូលបង្ក ដោយសារការនិមិត្ត
នោះទុកខ្ញុំទៅនូវបង្កបង្កាន់វិលគ្រឿងមកលើទ្រូលបង្កគឺវិញ
ហើយទូលបង្កគុណនៃសេចក្តីស្លាប់។ ដុំបិត
តើអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃទ្រូលបង្កគុណនេះ
អាចនិយាយជាមួយព្រះអម្ចាស់នៃទ្រូលបង្កគុណនេះដូចម្តេចបាន?
ព្រោះចំពោះទ្រូលបង្កគឺវិញ គុណមៗនោះ
គុណនៃមុខស្រីដែលក្នុងទ្រូលបង្កគុណនោះទៀត។

ហើយក៏គុមានដងហើមនៃសល់កុនុងទូលបង្កគំនរ។ ដានីយ៍លែ 10:15-17។

នេះសរុបគុនានឹងទំនាយទីមួយរបស់អសេគោលកុនុងជំពូកសាមសិបបួន។ ដុបិតកុនុងទំនាយទំនាយទីមួយបង្កកើតជាបកាយឡើង ប៉ុន្តែក្នុងករណីពុំទាន់មានដងហើមទេ ហើយក៏ពុំទាន់មានកម្ពស់ដូចជាកងទ័ពដ៏ខ្ពស់ពួកដែរ។ គឺទំនាយទីពីររបស់អសេគោល ដល់ធុរៈឲ្យរូបកាយទាំងនោះទទួលបានដងហើមពីខ្យល់ទាំងបួន ហើយក្រវាត់ឈរឡើងជាកងទ័ពដ៏ខ្ពស់ពួក មកដល់ការប៉ះលើកទីពីររបស់ដានីយ៍លែ «កម្ពស់នៃកុនុងខ្ពស់មិនសល់ទៀតឡើយ ហើយក៏គុមានដងហើមសល់នៃកុនុងខ្ពស់ដែរ»។ បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែគួរឲ្យបានប៉ះមុនដងទៀត ជាលើកទីបីសរុប ហើយជាលើកទីពីរដោយការព្រួយបារម្ភ។

រួចមក មានមុនាក់មកប៉ះខ្នងមុនដងទៀត មានរូបរាងដូចជាមនុស្សស ហើយគាត់បានពង្រីកកម្ពស់ខ្ពស់។ ហើយបាននិយាយថា ឱបុរសជាទីស្រឡាញ់យ៉ាងខ្ពស់ កុំខ្លាចឡើយ សច្ចក្នុងសុខសានុកស្វាមានដល់អុនក ចូរមានកម្ពស់ មិនហើយ ចូរមានកម្ពស់។ ហើយកាលដល់គាត់បាននិយាយមកខ្ពស់ហើយ នោះខ្ពស់ក៏គួរឲ្យបានពង្រីកកម្ពស់ ហើយបាននិយាយថា សូមលោកម្ចាស់និយាយចុះ ដុបិតលោកបានពង្រីកកម្ពស់ទូលបង្កគំនរ។ ដានីយ៍លែ ១០:១៨, ១៩។

ការប៉ះពាល់លើកទីបីរបស់ដានីយ៍លែ គឺជាការព្យាករណ៍លើកទីពីររបស់អសេគោល ដល់នាំឲ្យរូបកាយទាំងនោះឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ដូចជាកងទ័ពដ៏មានអំណាចមួយ។ ការព្យាករណ៍របស់លោក គួរឲ្យបានបញ្ជូនទៅកាន់បុរាណដ៏មួយដល់ទទួលស្គាល់ថា ខ្លួនបានស្តាប់ហើយ ពីព្រោះពួកគេកំពុងកាន់ទុកខ ដូចដល់ដានីយ៍លែបានកាន់ទុកខដែរ។

រួចទៀងមានព្រះបន្ទូលមកខ្ពស់ថា ចូរទំនាយទៅកាន់ខ្យល់ ចូរទំនាយចុះ ឱកូនមនុស្សសអើយ ហើយនិយាយទៅកាន់ខ្យល់ថា ព្រះអម្ចាស់យល់ហើយមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា ឱដងហើមអើយ ចូរមកពីខ្យល់ទាំងបួន ហើយផ្តល់មកលើពួកអុនកស្តាប់ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានរស់ឡើងវិញ។ ដូចនេះ ខ្ពស់ក៏បានទំនាយតាមដល់ទៀងបានបង្កគាប់ខ្ពស់ ហើយដងហើមក៏ចូលមកកុនុងពួកគេ ហើយពួកគេមានជីវិត ហើយឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ជាកងទ័ពយ៉ាងធំក្នុងដែនដីមួយ។ រួចទៀងមានព្រះបន្ទូលមកខ្ពស់ថា ឱកូនមនុស្សសអើយ ឆ្លងទាំងនេះគឺជាពូជវង្សស្រីស្រាវជ្រាវទាំងមូល មើលចុះ ពួកគេនិយាយថា ឆ្លងរបស់យើងសង្គតអស់ហើយ ហើយសច្ចក្នុងសង្គតយើងរបស់យើងបានបាត់បង់ហើយ គឺយើងគួរឲ្យបានកាត់ផ្តាច់ចេញទៀងខ្លួន។ អសេគោល ៣៧:៩-១១។

ព្រះអម្ចាស់បង្កគាប់ឲ្យអសេគោលថ្ងៃពាក្យទំនាយ ហើយទៀងមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថា សាក្សីភាពរបស់វង្សស្រីស្រាវជ្រាវអើយគឺថា ពួកគេស្តាប់ហើយ ឥតសច្ចក្នុងសង្គតយើង និងគួរឲ្យបានកាត់ផ្តាច់។ ពួកគេកំពុងកាន់ទុកខ ដូចដានីយ៍លែដែរ ពីព្រោះពួកគេខកចិត្តដោយសារការទស្សន៍ទាយដល់បរាជ័យនៃក្រុង 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020 ហើយនៃកុនុងស្តាប់ភាពនោះ អសេគោលគួរឲ្យបានបង្កគាប់ឲ្យថ្ងៃពាក្យទំនាយ។

ដូចនេះ ចូរព្យាករណ៍ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់យល់ហើយ មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា មើល អើយ បុរាណសុគរ្តរបស់អញ អញនឹងបើកផ្លូវរបស់អុនករាល់គ្នា

ហើយនាំអ្នករាល់គ្នាឡើងចេញពីផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ព្រមទាំងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងស្រុកអីស្រាអែល។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា
អញជាព្រះយេស៊ូ កាលណាអញបានបើកផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា អើយ
បុរាណសុភ័យរបស់អញ ហើយបាននាំអ្នករាល់គ្នាឡើងចេញពីផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយអញនឹងដាក់វិញ្ញាណរបស់អញនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិត
ហើយអញនឹងតាំងអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងស្រុករបស់អ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់។ ពេលនោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា អញ ជាព្រះយេស៊ូ មានព្រះបន្ទូលនេះ ហើយបានសម្រេចវា
ហើយ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ។ អសេគោល 37:12-14។

ព្រះអម្ចាស់ ដល់គឺមានីកលៃ មហាទេវត បើកផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយសាក្សីទាំងពីរនៃ
វិវរណៈ ជំពូក ១១ ដល់បន្ទាប់មកគួរឲ្យបានបុរាណសុភ័យរបស់ឡើងវិញ
ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយឈរឡើង
ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគួរឲ្យបានបុរាណសុភ័យដល់អស់អ្នកដល់ឈរឡើង
នៅពេលពួកគេគួរឲ្យបាននាំចេញពីផ្ទះរបស់ខ្លួន ក្នុងទំនាយទីពីររបស់អសេគោល។

ហើយគួរឲ្យបានបើកផ្ទះក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិតពីព្រះបានចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេបានឈរឡើងវិញរបស់ខ្លួន; ហើយសម្រេចក្តីភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងបានផ្តល់
លាមកលើអស់អ្នកដល់បានយើងពួកគេ។ វិវរណៈ 11:11

សាក្សីទាំងពីរនោះគួរឲ្យបានតំណាងដោយម៉ូសេ និងអាលីយ៉ា
ហើយម៉ូសេគឺគួរឲ្យបានបុរាណសុភ័យរបស់ឡើងវិញដោយសំឡេងរបស់អគុតទូកផងដែរ។

ប៉ុន្តែ មីកាអែល ជាមហាទេវតា កាលដល់ទាល់ទង់ជាមួយនឹងអារក្ស
ហើយជជែកអំពីសាកសពរបស់ម៉ូសេ
នោះមិនហ៊ានចោទប្រកាន់គាត់ដោយពាក្យបុរាណសុភ័យឡើយ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា
«ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្មើបន្តទៀតអ្នកចុះ»។ យូដាស 1:9។

មីកាអែល ជាព្រះអង្គគម្ពីរ និងជាអធិបតី គឺជាព្រះអង្គដល់បានយាងមកជួយកាព្យើយលៃ
នៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូកទី៥ ហើយសំឡេងរបស់ព្រះអង្គគន្លោះឯង ដល់ហៅបុរស
និងស្ត្រីទាំងឡាយឲ្យចូលមកក្នុងជីវិត។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់ នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌ មកដល់សំឡេងបង្គាប់
មកដល់សំឡេងរបស់មហាទេវតា និងមកដល់គួរឲ្យបានបុរាណសុភ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់;
ហើយអស់អ្នកសុំលាបក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងរស់ឡើងវិញមុនគេ។ ១ ថៃសាឡូនិក ៤:១៦

ការប៉ះទង់បីរបស់ដានីយ៉ែល តំណាងឲ្យការផ្តល់បុគ្គលិកពីចលនាឡើងវិញរបស់ទេវតាទីបី
ទៅកាន់ចលនាហ្វីឡាឌែលេភីរបស់ទេវតាទីបី ហើយនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ១០
និមិត្តរូបនៃសម្រេចការផ្តល់បុគ្គលិកពីរូបភាពនៃឡើងវិញទៅកាន់រូបភាពនៃហ្វីឡាឌែលេភី
គួរឲ្យបានតំណាងដោយបុរសគ្រីស្ទសុភ័យពុទ្ធករណ៍ដែលគួរឲ្យបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក ១១។
និមិត្តរូបនោះគួរឲ្យបានអសេគោលតំណាងថា ជានិមិត្តរូបអំពីសាសនាអីស្រាអែលនៃទេវតាទីបី។
នៅឆ្នាំ ២០១៤ រុស្ស៊ីបានផ្តួចផុតពីសង្គ្រាមប្បវេណីលើកទីពីរ។ នៅឆ្នាំ ២០១៥ បុរាណ
នាធិបតីដល់មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនបំផុតបានចាប់ផ្តើមកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបិទលាយជាបុរាណនាធិបតីទីបុរាណ។

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ប្រធានាធិបតីនោះ ដល់តំណាងឲ្យសុនដៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជាសម្រាប់ដោយសក្តិសាហាវអធិបតីនិយម “woke” ដល់ឡើងមកពីរណ្តៅគុមានហត្ថហឫទ័យនៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ សុនដៃប្រកួតស្តេចដ៏លាមួនស្រីស្រស់ក្រវាសម្រាប់ផងដែរ។ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២៣ សុនដៃទាំងពីរបានប្រឈមមកមានជីវិតវិញ ដោយទាំងពីរចាប់ផ្តើមការផ្តល់បុគ្គលិករបស់ខ្លួនចូលទៅក្នុងសុតចេតិបុរាណ ដល់ជាមួយក្នុងចំណោមសុតចេតិបុរាណ។

មួយកំពុងផ្តល់បុគ្គលិកចូលទៅក្នុងរូបភាពនយោបាយរបស់សក្តិសាហាវ ខណៈដល់សាសនាចក្រ និងរដ្ឋប្រកួតប្រជែងគ្នាមកនាំសហរដ្ឋអាមេរិក ហឫទ័យសុនដៃមួយទៀតកំពុងផ្តល់បុគ្គលិករូបភាពរបស់លាមួនស្រីស្រស់ក្រវាសម្រាប់ផងដែរ។ សុនដៃទាំងពីរនឹងប្រកួតប្រជែងគ្នាឡើងនូវពេលវេលាបំផុតអោយទុកដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ មួយនឹងក្លាយជា “Alexander the Great” ជាសុតចេតិបុរាណដ៏សំខាន់ជាងគេស្តេចទាំងដប់ ដល់ប្រគល់នគរទីបុរាណរបស់ពួកគេឲ្យដល់ស៊ីវិលស្មោះនៃក្រុងរ៉ូម ហឫទ័យមួយទៀតនឹងប្រកួតប្រជែងគ្នាឡើងជាទង់សញ្ញា។

និមិត្តរូបដល់បង្កើតការផ្តល់បុគ្គលិកទាំងពីរនេះ គឺជាបុរាណវត្ថុស្តុកស្តុនដល់លាមួនស្រីស្រស់ក្រវាសម្រាប់ផងដែរ ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ និងចាប់ផ្តើមអោយទុកដល់ ខន្តីបំប្លែង នៃដានីយ៍ដៃ ជំពូកដប់មួយ ប្រកួតប្រជែងគ្នាដាក់យ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងបរិបទដដែលថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនប្រកួតប្រជែងគ្នាឡើយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បទបញ្ញត្តិគឺនៃព្រះគម្ពីរ គួរតែដោយគុណសម្បត្តិសម្រាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ឈរលើការរស់នៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គួរតែជាប្រធានបទ ដល់បង្ហាញមេរៀនដល់យើងគ្រប់រៀន និងអនុវត្ត។ ព្រះគ្រីស្ទគួរតែនៅចូលទៅក្នុងការសិក្សាទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យសិស្សស្មោះស្មើអាចជួយក្នុងការដឹងអំពីព្រះ ហឫទ័យអាចតំណាងព្រះអង្គក្នុងអត្ថបទវិចិត្រ។ សេចក្តីឧត្តមបុរសរបស់ព្រះអង្គ គួរតែជាការសិក្សារបស់យើង ទាំងក្នុងកាលរំលោភ និងទាំងក្នុងអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី នោះជាន់ប៉ងពីស្ថានសួគ៌; ប៉ុន្តែអ្វីជាច្បាស់នៃស្នាដៃរបស់ព្រះហឫទ័យវិទ្យាសាស្ត្រ គឺដូចជាមហាបន្ទូលនៃការចូលប្រឈមមនុស្ស ជាអាហារដល់គ្រូបង្រៀនលាមួនស្រីស្រស់ក្រវាសម្រាប់ផងដែរ; វាមិនមែនជាមាណពិតឡើយ។»

ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មានបុរាណវត្ថុមួយដល់មិនអាចសង្ស័យបាន ហឫទ័យមិនចេះអស់រលីង—ជាបុរាណវត្ថុដែលមានបុរាណវត្ថុ មិនមែនពីចិត្តគំនិតដល់មានកំណត់នោះទេ ប៉ុន្តែមែកពីព្រះចិត្តអន្តរាគមន៍។ ប៉ុន្តែ ចំណែកដ៏ច្បាស់នៃអ្វីដែលព្រះបានប្រើសម្រាប់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គឺដឹងពីចំណេះមនុស្សទាំងឡាយ ពីព្រោះតែមានតម្លៃនៃសេចក្តីពិតគួរតែប្រកួតប្រជែងគ្នាដាក់យ៉ាងជាក់លាក់នៃបុរាណវត្ថុ និងបុរាណវត្ថុរបស់មនុស្ស។ ចំណេះមនុស្សជាច្បាស់ ទ្រព្យសម្បត្តិគឺនៃព្រះបន្ទូលនៃតំណែងកំហែង ពីព្រោះពួកគេមិនបានស្រង់រករកដោយការព្យាយាមអត់ធ្មត់ដ៏ស្មោះត្រង់ពីចិត្ត រហូតទាល់តែបានយល់អំពីគោលបញ្ញត្តិគឺមានទាំងឡាយ។

ព្រះបន្ទូលត្រូវតែត្រូវបានស្តារឡើង ដើម្បីបន្តសុទ្ធា
និងរៀបចំអស់អ្នកដែលទទួលយកវា ឲ្យយកលាយជាសមាជិកនៃគ្រួសាររាជវង្ស
ជាបុត្រាជីតានៃស្តេចស្តេចស្តេច។

«ការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គួរតែជំនួសការសិក្សាសៀវភៅទាំងនោះ
ដែលបាននាំចិត្តគំនិតមនុស្សចូលទៅក្នុងអាថ៌កំបាំងនិយម
ហើយឲ្យយុលាតឆ្ងាយពីសច្ចក្រឹត្យពិត។ គោលការណ៍ដ៏រស់រវើករបស់ព្រះបន្ទូលនោះ
ដែលបានតុហញបញ្ចូលក្នុងជីវិតរបស់យើង
នឹងក្លាយជាការការពាររបស់យើងក្នុងពេលសាកលបង និងសច្ចក្រឹត្យល្អៗ;
សច្ចក្រឹត្យបង្កើនដ៏ទៃភាពរបស់វា ជាមួយហោយតម្លៃគត់ទៅកាន់ភាពដោយជ័យ។
កាលណាការសាកលបងមកដល់លើព្រលឹងនីមួយៗ នោះនឹងមានការបោះបង់ជំនឿ
មនុស្សសុខៈនឹងបង្ហាញថាជាអ្នកកុបកំ មានភាពរហ័សរហួនដោយមិនគិតពិចារណា
មានចិត្តខុសពី និងពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង ហើយនឹងបំបែកព្រលឹងពីសច្ចក្រឹត្យពិត
ផ្ទុយទៅនឹងនាវាលិច។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះពួកគេមិនបានរស់នៅ
“ដោយគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្សរបស់ព្រះ” ទេ។
ពួកគេមិនបានដឹកឲ្យផ្សេងទៅ ហើយផ្ទុយទៅនឹងមាំឡើយ។»

«កាលណាពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈអ្នកនាំសារដែលទ្រង់បានផ្សព្វផ្សាយ
ត្រូវបាននាំមកដល់ពួកគេ នោះពួកគេអ្វីៗ ហើយគិតថា
ផ្សេងនោះត្រូវបានផ្ទុយទៅនឹងពាក្យ។ នៅក្នុងយ៉ូហាន ជំពូកទី៦
យើងអានអំពីមនុស្សសុខៈដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែពេលសច្ចក្រឹត្យពិតដ៏ច្បាស់លាស់ត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកគេ ពួកគេមិនពេញចិត្ត
ហើយលង្វែងដើរតាមទ្រង់ទៀត។ ដូចគ្នានេះដែរ
សិស្សដែលសិក្សាយ៉ាងរាក់កំផងទាំងនេះ ក៏នឹងបំបែកព្រលឹងពីព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។»
Testimonies, volume 6, 132.